

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a 2009. év március hó 11. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

Í T É L E T E T:

A kábítószerrel visszaélés büntette miatt **az I. r. vádlott és társai** ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Bíróság 2008. év július hó 10. napján kihirdetett 7.B.863/2004/74. számú ítéletét a III. r. vádlottal szemben **m e g v á l t o z t a t j a**.

A kereskedéssel elkövetett cselekményét a Btk. 282/C. § (2) bekezdésébe ütköző társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének minősíti (Btk. 282/C. § (2) bekezdés, Btk. 20. § (2) bekezdés).

A megszerzéssel elkövetett cselekményénél utal a Btk. 20. § (2) bekezdésére is.

A vádlott főbüntetését 1 (egy) évi börtönbüntetésre enyhíti.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság 14.Fk.30.794/1999/16. számú ítéletével kiszabott próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának elrendelését mellőzi.

A kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által **2004.** év március hó 11. napjáig házi őrizetben eltöltött időt rendeli beszámítani.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A Fővárosi Bíróság a 2008. év június hó 13. napján kihirdetett 7.B.863/2004/74. számú ítéletével a III. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 282/C. § (2) és (3) bekezdés II. fordulta szerint minősülő társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettében, valamint a Btk. 282/C. § (1) bekezdésébe ütköző társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés vétségében.

Ezért halmazati büntetésül 1 évi és 8 hónapi börtönbüntetésre, valamint 2 évi közügyektől eltiltásra ítélte.

A vádlott által őrizetben, előzetes letartóztatásban és házi őrizetben töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámítani rendelte.

Elrendelte a Pesti Központi Kerületi Bíróság 14.Fk.30.794/1999/16. számú ítéletével kiszabott 2 évi börtönbüntetés végrehajtását. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt tárgyakról, továbbá kötelezte a III. r. vádlottat 114.360,- forint bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson az ügyész a nyilatkozattételre 3 napi gondolkodási időt tartott fenn, majd tudomásul vette az ítéletet. A III. r. vádlott és védője enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.82/2005/5. számú átiratában indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróság ítéletét nyilvános ülésen bírálja felül és azt a III. r. vádlott vonatkozásában hagyja helyben.

A másodfokú ügyészség átiratában csupán utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság tárgyalásáról készült jegyzőkönyv azt tartalmazza, hogy az eljáró bíróság csupán ismertetette az iratokat, valójában a szöveggörnyezetből az a következtetés vonható le, hogy azok ténylegesen felolvasásra kerültek. Így az elsőfokú bíróság eljárása nem kifogásolható.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta. Kifejtette azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított ítélet jogi értelemben megfelelő, azonban méltánytalan a III. r. vádlottal szemben, figyelemmel a bekövetkezett jelentős időmúlásra.

Perbeszédében utalt arra, hogy védence tekintetében az elkövetési idők megállapítása a kábítószer függő tanúk vallomásaira alapozódik, akik a későbbiekben vissza is vonták a vallomásaikat. Mivel a III. r. vádlott tekintetében az elkövetési idők kétséget kizáróan nem állapíthatók meg, ezért a védő arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét úgy változtassa meg, hogy lehetőség legyen a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztésére vagy az előzetes fogvatartásban töltött időhöz igazodó szabadságvesztés kiszabására vagy kétszeri enyhítésre. Indítványát a jelentős időmúláson túlmenően a vádlott személyi körülményeiben beállt pozitív változásokkal indokolta.

A vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy elvált a II. r. vádlottól, nagymamájával, édesanyjával és élettársával él egy házban, folyamatos bejelentett munkaviszonnyal rendelkezik, melyből havi 100-120.000,- forint jövedelme származik. Jelenleg beteg édesanyját, és nyugdíjas nagyanyját anyagilag támogatja. Olyan büntetés kiszabását kérte a bíróságtól, hogy ne kerüljön vissza a börtönbe.

A bejelentett III. r. vádlotti és védői fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet és azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján felülbírált.

A Be. 349. § (1) bekezdése alapján azonban mellőzte a felülbírálatot az ügy I., II., és V. r. vádlottjai tekintetében figyelemmel arra, hogy az I. r. vádlott tekintetében 2008. év június hó 18. napján, a II. r. vádlott tekintetében 2008. év július hó 14. napján, míg az V. r. vádlott tekintetében 2008. év július hó 10. napján az ítélet már jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Ítéltábla a felülbírálat során megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság az eljárási szabályokat betartotta. Az elsőfokú bírósági iratok 74. naplószáma alatt található 2008. év június hó 13-i tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldal utolsó bekezdésében foglaltak alapján megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság részéről az iratok ismertetésére a Be. 301. § (1) és (3) bekezdésében foglaltak szerint került sor, így eljárásának ezen része sem támadható.

A Fővárosi Bíróság a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítékokat megvizsgálta, azokat egyenként és összességében megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a III. r. vádlottnak a kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés tekintetében tett tagadó vallomásával szemben a tényállást az I. r. vádlottnak az önmagára nézve is terhelő vallomása, 1-es, 2-es, 3-as, 4-es és 5-ös tanúknak a nyomozás során, illetve még gyanúsítottként tett vallomásai, az igazságügyi szakértői vélemények, valamint a rendelkezésre álló okiratok alapján állapította meg.

Ítélete indokolása 10. oldalától 23. oldaláig igen részletekbe menően értékelte a bizonyítékokat és megfelelő logikus magyarázatát adta annak, hogy a vádlotti védekezést miért nem fogadta el a tényállása alapjaként. Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a le nem foglalt kábítószer tekintetében az eladások számát, illetve átadott mennyiségeket illetően mérlegelő, becselő tevékenysége során a III. r. vádlottra nézve kedvezőbb adatokat fogadta el. Továbbá helyesen - a kialakult bírói gyakorlatnak megfelelően - járt akkor is, amikor a le nem foglalt kábítószerek tekintetében azok tiszta hatóanyagtartalmát nem az igazságügyi vegyészszerkesztői vélemény alapján, hanem szintén becsléssel, a BSzKI e tárgyban kiadott táblázata szerint, az abban írt és a III. r. vádlottra nézve legkedvezőbb adatok figyelembe vételével állapította meg.

Megállapítható azonban, hogy az elsőfokú bíróság ítélete kisebb részben megalapozatlan, a Be. 351. § (2) bekezdés b./ pontja alapján a tényállás hiányos, ugyanis az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás csak összevontan, nem pedig pontosan tartalmazza a III. r. vádlott által történő kábítószer értékesítések időpontját, illetve időtartamát. Ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet tényállását a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontjára figyelemmel a rendelkezésre álló iratok alapján annyiban egészíti ki, hogy „a III. r. vádlott 1-es tanú esetében 2001. év nyarától 2002. év szeptember végig, 2-es tanú esetében 2001. év novemberéről 2002. év augusztusáig, 3-as tanú esetében 2002. év novemberéig, 4-es esetében

2002. év tavaszától 2002. év szeptember hó 25-ig, 5-ös tanú esetében 2001. év decemberében, míg az I. r. vádlott tekintetében 2002. év nyarán értékesített kábítószer".

A fentieken túlmenően a másodfokú bíróság az iratok valamint ténybeli következtetés alapján annyiban egészíti ki az elsőfokú ítélet tényállását, hogy „Az a III. r. vádlott által értékesített kábítószer együttes hatóanyagtartalma a csekély mennyiség felső határát meghaladta, de a jelentős mennyiség alsó határát nem érte el, annak mintegy 1/6-a. Továbbá a III. r. vádlottat érintően lefoglalt heroin és metadon tartalmú tabletták együttes hatóanyagtartalma a csekély mennyiség felső határát nem érte el. A vádlott ezt a mennyiséget fogyasztásra szánta".

A másodfokú bíróság megállapította, hogy a bűnösség megállapítása és a jogi minősítés szempontjából releváns adatokon kívüli közbülső adatok, illetve számítások a becslés, ezen keresztül a bírói mérlegelés fogalom körébe tartoznak, így azokat a másodfokú bíróság az indokolás részének tekinti.

Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által ekként kiegészített tényállás már mindenben mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt megalapozatlansági okoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla felülbírálata alapjául elfogadta.

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont le következtetést a III. r. vádlott bűnösségére, részben tévedett azonban a jogi minősítést illetően. A Fővárosi Bíróság a III. r. vádlottnak a tartással elkövetett cselekményét, helyesen minősítette a Btk. 282/C. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés vétségének. Az ítélet rendelkező része nem tartalmazta a társtettessegre utaló jogszabályi hivatkozást, ezért azt a másodfokú bíróság pótolta. A vádlott kereskedéssel elkövetett cselekménye tekintetében azonban az ítéltábla nem osztotta a Fővárosi Bíróságnak a jogi minősítéssel kapcsolatos álláspontját.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint ugyanis a vádlott tekintetében üzletszerű elkövetés nem állapítható meg.

A Btk. 137. § 9./ pontjában foglaltak szerint üzletszerűen követi el a bűncselekményt, aki ugyanolyan vagy hasonló jellegű bűncselekmények elkövetése révén rendszeres haszonszerzésre törekszik. Az adott törvényhelyhez fűzött magyarázat szerint az üzletszerűség tekintetében a Btk. azt a társadalmat fenyegető többlet veszélyt értékeli, amely általában a bűnisméltásban, a több bűncselekmény megvalósításában vagy pedig ennek lehetőségében rejlik. A bűnözésre életirányzatként történt berendezkedés, a bűnözés, mint életforma és az ehhez kapcsolódó életvitel ugyanis nagyobb veszélyt jelent a társadalomra nézve. Az adott meghatározást azonban az elsőfokú ítéletben rögzített történeti tényállással összevetve, és azon belül is a III. r. vádlott által értékesített kábítószer mennyiségét és tiszta hatóanyagtartalmát figyelembe véve, a vádlotti magatartásból nem vonható le üzletszerű elkövetésre következtetés. A III. r. vádlott 2001. év

nyarától 2002. év novemberéig, elfogásáig mindössze 2,34 gramm tiszta hatóanyag tartalmú kábítószer értékesített, mely az elkövetési idő hosszára figyelemmel olyan minimális mennyiség, hogy abból a bűnözésre, mint megélhetési életformára és ezen keresztül az üzletszerűsége nem vonható le következtetés. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a III. r. vádlottnak a kereskedéssel elkövetett cselekményét a Btk. 282/C. § (2) bekezdésébe ütköző társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének minősítette.

A vádlottnak és védőjének az enyhítésre irányuló fellebbezése alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket, azonban az enyhítő körülmények kiegészülnek az időközben bekövetkezett további jelentős időmúlással. Erre, valamint a megváltozott jogi minősítésre, és az alacsonyabb büntetési tételre is figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztést 1 évi börtönbüntetésre enyhítette. Egyben megállapítható, hogy a III. r. vádlott az előzetes fogvatartásban, valamint a házi őrizetben töltött idővel a szabadságvesztés büntetést kitöltötte.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a III. r. vádlott tekintetében elrendelte a korábbi, a Pesti Központi Kerületi Bíróság 14.Fk.30.794/1999/16. számú ítéletével kiszabott 2 évi börtönbüntetés végrehajtását.

A rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható, hogy a III. r. vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2000. év május hó 4. napján kelt és ugyanakkor jogerőre emelkedett 14.Fk.30.794/1999/16. számú ítéletével 2 rb. bűnsegédként elkövetett lopás büntette és társtettesként csoportosan elkövetett rablás büntette miatt halmazati büntetésül 2 évi börtönbüntetésre ítélte, de a szabadságvesztés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette.

A Btk. 66. § b./ pontjában foglaltak szerint a büntetés-végrehajtását kizárja az elévülés.

A Btk. 67. § (1) bekezdés d./ pontja szerint a főbüntetés elévül öt évet el nem érő szabadságvesztés esetén öt év elteltével, illetve a Btk. 68. § (1) bekezdése szerint a főbüntetés elévülésének határideje a büntetést kiszabó határozat jogerőre emelkedésének napján, ha pedig a büntetés-végrehajtását felfüggesztik a próbaidő leteltének napján kezdődik.

A Legfelsőbb Bíróság 4/2006 Büntető jogegységi határozata rendelkezik a végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés és a pénzbüntetés elévüléséről. Ennek II. pontja szerint a felfüggesztett büntetés elévülése a próbaidő leteltének napján kezdődik. A büntetés elévülését - a próbaidő letelte után - a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását elrendelő jogerős bírósági határozat szakítja félbe. A hivatkozott szabadságvesztés tekintetében a próbaidő 2002. év május 4-én letelt és ezen a napon elkezdődött az elévülés, amely 2007. év május 4-én bekövetkezett figyelemmel arra, hogy ez alatt az idő alatt nem került sor jogerős határozattal a végrehajtás elrendelésére. Az elsőfokú bíróság tehát ítéletével már

egy olyan szabadságvesztés végrehajtását rendelte el, amelynek végrehajthatósága elévült.

A másodfokú bíróság észlelte, hogy az elsőfokú ítélet rendelkező része hibásan tartalmazza a III. r. vádlott házi őrizetben töltött idejét, ezért az ezzel kapcsolatos rendelkezést annyiban helyesbítette, hogy a kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által 2004. év március hó 11. napjáig házi őrizetben töltött időt rendelte beszámítani.

A Fővárosi Bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla helyes indokai alapján helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla ítélete a Be. 372. § (1) és (2) bekezdésein alapszik.

Budapest, 2009. év március hó 11. napján

. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László s.k.
előadó bíró

. Török Zsolt s.k.
bíró

A Fővárosi Bíróság 7.B.863/2004/74. számú ítélete a III. r. vádlottal szemben a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.247/2008/5. számú ítéletében írt változtatással a mai napon jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2009. év március hó 11. napján

. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
tisztviselő